

miljøområdet, men præcis hvor bliver det ud-møntet?

Hvornår kan miljøministeren præcist oplyse, hvilke miljøindsatser der bliver nedprioriteret eller bortfalder som følge af de store besparelser på miljøområdet?

Nicolai Wammen (S):

Nu sagde ministeren, at han var ked af, at der blev dannet et billede af regeringens miljøindsats, som han ikke syntes var rimeligt.

Jeg må bare sige til ministeren, at det er jo ikke blot oppositionen her i Folketinget, for det er klart, der kan være nogle politiske kampe, men det er miljøorganisationer, det er erhvervsliv, og så er det i øvrigt 64 pct. af den danske befolkning, som klart har meldt ud, at regeringens miljøpolitik kan man ikke bakke op.

Det burde da gøre et indtryk på ministeren, som siger han lytter, at 64 pct. af befolkningen klart har meldt ud, at den politik, der ligger fra regeringens side her, er man modstander af.

Hvis vi så ser på dioxindelen, hvad er det så for råd, der har fået ministeren til at stille indsatsen i bero? Hvis man på et område skal revurdere, om tingene kan gøres anderledes, f.eks. på sygehusområdet, så lukker man jo ikke sygehuset, mens man tænker over, hvad man i stedet kan gøre.

Jeg forstår ikke, hvordan ministeren kan lukke butikken på så vigtigt et område, mens han har brug for at tænke sig om. Han burde lade den nuværende indsats fortsætte, og så måtte han så komme til en konklusion om, hvorvidt han ønskede ændringer, frem for bare at stille det i bero.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt)

Jeg skal kun sige til spørgeren her, at det er faktisk sådan, at jeg tror det var to tredjedele af den danske befolkning, der bakkede op omkring de reduktioner, der var af råd, nævn og puljer, og til spørgerens orientering vil jeg sige, at jeg tror, halvdelen var fra Miljøministeriets område, så jeg synes jo sådan set, at vi har fået en opbakning til det forhold.

Jeg vil kun fortsat sige om det her spørgsmål, at det er nu den arbejdsmetode, jeg har valgt. Spørgsmålet lyder her:

»Har ministeren tænkt sig at revurdere sin beslutning om at stille arbejdet med dioxinsporing i bero på baggrund af henvendelsen fra Det Økologiske Råd og Danmarks Fiskeriforening?«

Jeg tillader mig at svare på spørgsmålet. Der kunne selvfølgelig være en masse andre spørgsmål, man kunne stille, men jeg har sådan set svaret på det her spørgsmål, nemlig at jeg får en redegørelse udarbejdet. Jeg har sagt, den kommer om kort tid. Jeg har sagt, at når det er sket, vil man kunne konkludere, hvor langt vi er kommet, hvilke prioriteringer der skal til, hvilke anbefalinger redegørelsen indeholder. Så kan man kritisere ministeren bagefter. Jeg synes bare, man skal gøre det på det faktuelle forhold.

Så vil jeg kun sige, at jeg tager altid sådan nogle henvendelser seriøst. Jeg vil da endda sige, at jeg har holdt møde med hr. Bent Rulle, og jeg har holdt møde med de økologiske foreninger. Det der økologiske råd har jeg ikke mødt, men jeg har mødtes med hr. Bent Rulle, så jeg gør skam alt, hvad jeg kan, hvad det angår, og jeg har nogle gode samtaler med folk. Det er ikke første gang, jeg har talt med hr. Bent Rulle, og det vil også være sådan i fremtiden.

Nej, det her handler om: Er det rimeligt, at en miljøminister beder om at få en statusredegørelse for et problem, som her handler om dioxin, beder om at få en anbefaling af, hvad der skal gøres, beder om at få en prioritering og derefter tager stilling? Det er det, det drejer sig om.

Jeg hører i dag, at hr. Nicolai Wammen siger, at det ikke er rimeligt, at miljøministeren vil kende de her forhold, inden han beslutter sig, det må han gøre før. Det er jeg altså ikke enig i.

Nicolai Wammen (S):

Tilbage efter dagens spørgsmål står stadig væk: Hvorfor har man valgt at stille indsatsen i bero på det her vigtige område? Det har vi ikke fået noget godt svar på. Vi har fået en masse snak, men ingen ordentlige svar.

Og hvorfor har man ændret på målsætningerne i sin bæredygtighedsstrategi, før man har fået de ekspertudtalelser fra Miljøstyrelsen, som ministeren i dag klamrer sig til?

Endelig som det tredje: Kan ministeren ikke bekræfte, at i den meningsmåling, der blev bragt i Jyllands-Posten den 16. februar 2002, var den klare konklusion, at den danske befolkning ikke bakker op om regeringens miljøpolitik?

Det er det, der står tilbage, og det kan ministeren altså ikke forklare sig ud af.

Kl. 13.20

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan kun konstatere, at der er lagt en lige linje, og jeg er ked af; at hr. Nicolai Wammen ikke